Dodatek do „Głosu Wąbrzeskiego" Wąbrzeźno, dnia 10 października 1935

ROLNIK

Nr. 32 DODATEK POŚWIĘCONY SPRAWOM ROLNICZYM ORGAN T.R.P. Rok III

KOMUNIKATY T. R. P.

Komunikat 208.

Delegacja PTR. złożyła p. Min. Poniatowskiemu memorjał, podkreślający konieczność wstrzymania spłat długów rolniczych i to tak w instytucjach kredytowych, jak bankach, K. K. O., Banku Rolnym itd. jak i zwykłych prywatnych oraz hipotecznych z wyjątkiem odsetek i podatków państwowych i komunalnych, gdyż rolnictwo nie jest w stanie ciężarowi długów dać rady.

Ponieważ aż do końca października nie było żadnego postanowienia na ten temat, przeto P.T.R. zwołało do Torunia w dniu 25 września konferencję gospodarczą z udziałem przedstawicieli izby rolniczej, spółdzielczości, bankowości itd., celem zastanowienia się co dalej czynić. Stwierdzono, iż możliwości płatnicze rolnictwa w roku bieżącym w stosunku do jesieni roku ubiegłego obniżyły się o około 30% na skutek spadku cen zbóż, spadku pogłowia inwentarza, obniżki plonów spowodowanej śniegami i mrozami z maja i czerwca br. oraz posuchą. W wyniku konferencji wysłano ponownie memorjał do p. Ministra Rolnictwa wskazujący na niebezpieczeństwa, jakie oczekują rolnictwo pomorskie w razie niewstrzymania spłat długów.

Ponieważ częstokroć nawet z Kółek Rolniczych słyszy się głosy, że P. T. R. niepotrzebnie występuje w obronie rolników dłużników, którzy z własnej winy popadli w trudności finansowe P. T. R. podaje w wyjaśnieniu następujące cyfry, na podstawie przybliżonych danych statystycznych ustalone:

Ogólny dochód wszystkich gospodarstw wiejskich w roku 1934 wyniósł okrągło około 1.300 miljonów zł, z tej sumy odchodzi:

1) 70% na nakład gospodarczy na rok następny czyli	910	milj. zł
2) Podatki państwowe	144,5	milj. zł
3) Podatki samorządowe	149	milj. zł
4) Obsługa długów	303	milj. zł
razem	1.506,5	milj. zł
Ponieważ ogólny dochód wyniósł	1.300	milj. zł
niedobów wynosi	206,5	milj. zł.

Skąd rolnictwo ma wziąć te 206 i pół miljona zł, które przewyższają cały jego dochód? Na pytanie to trudno odpowiedzieć. Otóż dlatego P. T. R. wysunęło kwestję wstrzymania spłat długów rolniczych w nadziei, że jak podniesie się dochód rolnictwa to wtedy można będzie wierzycielom i bankom spłacić powoli należności.

Oddajemy biuletyn do druku w dniu 28 września, dotychczas jednak nie wiemy jak czynniki miarodajne sprawę karencji długów rolniczych załatwią.

Komunikat 209.

W dniu 3 września br. w Bydgoszczy w sali Strzelnicy odbył się wielki zjazd wierzycieli rolniczych, którzy postanowili założyć Związek Wierzycieli Rolniczych narazie jako sekcję przy Lidze Pracy.

Zebranie było bardzo burzliwe, nastawione przeciwko rolnictwu. Mówcy poszczególni stwierdzili, iż przyczyną długów rolniczych była w dużej mierze nieumiejętność gospodarowania na roli, życie ponad stan oraz lekkomyślność gospodarcza tak drobnych, jak i średnich oraz większych rolników. Rolnicy źle gospodarzyli, a teraz organizacje rolnicze uzyskują coraz większe ulgi, które są premją za lekkomyślność i nieróbstwo. Wobec tego wierzyciele rolnictwa powinni się bronić i dążyć do zniesienia ustawodawstwa oddłużeniowego, jeżeli rolnik zawinił niech ponosi skutki. Uchwalono składki członkowskie w wysokości najmniej 6 złotych rocznie, a najwięcej 36 złotych rocznie i za te pieniądze ma być rozwinięta działalność w prasie oraz ma-

ją jeździć delegacje do Prezydjum Rady Ministrów do Warszawy aby ratować prawa wierzyciela.

Organizacje analogiczne mają powstać w całej Polsce z Centralą w Warszawie. Prezesem Związku Bydgoskiego został adwokat p. Syski.

Komunikat 210.

W rozesłanych ostatnio przez Państwowy Bank Rolny zawiadomieniach o obniżeniu ceny kupna działek z parcelacji rządowej, podane kwoty stanowią obecnie, po umorzeniu części pierwotnej ceny kupna, całą należność za działkę, ustaloną na dzień 31. XII. 1934 r. wraz z wszelkiemi zaległościami z tytułu rat poprzednio niezapłaconych, zaległych odsetek, dodatku administracyjnego ewent. kosztów egzekucyjnych itp. Ta należność za osadę będzie spłacana sposobem amortyzacyjnym w ratach półrocznych, które wynosić będą 1,81% od kwoty ustalonych na 31. XII. 1934 należności za osadę, czyli roczne spłaty wyniosą 3,62% przyczem 3% stanowi oprocentowanie kapitału, zaś 0,62% amortyzację.

Jednocześnie z ustaleniem rat spłaty reszty ceny kupna, Państwowy Bank Rolny ustalił także raty spłaty pożyczek udzielonych osadnikom z Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej na zagospodarowanie się.

Pożyczki te, o ile były wypłacone przed 1-ym lipca 1932 r. zostały obniżone i to w ten sposób, że z pozostałej na dzień 31. XII. 1934 r. należności z tytułu tych pożyczek wraz z zaległemi ratami, dodatkami administracyjnemi itp. umorzono 50%, pozostałą połowę rozłożono na raty amortyzacyjne wraz z resztą ceny kupna.

Jednocześnie zwracamy uwagę, że w czasie od 1. VII. 1933 r. do 1. VII. 1935 r. pobierał Państwowy Bank Rolny tylko ulgowe oprocentowanie, w rozesłanych zaś obecnie zawiadomieniach przez Państwowy Bank Rolny raty stanowią oprocentowanie i amortyzację reszty ceny kupna oraz pożyczek na zagospodarowanie się, przeto mogły zajść wypadki, że raty ustalone obecnie są nawet wyższe od rat ściąganych w okresie od 1. VII. 33 r. do 1. VII. 35 r.

We wszelkich wypadkach niejasności, względnie ew. omyłek itp. należy się zwracać listownie do Sekcji Osadniczej P. T. R. (Toruń, ul. Sienkiewicza 12), załączając odpisy orzeczeń i dokładnie opisując całą sprawę.

Komunikat 211.

Głośną na Pomorzu jest sprawa b. Kasy Spółdzielczej Parcelacyjno - Osadniczej w Grudziądzu, co do której toczą się obecnie w Sądzie grudziądzkim dochodzenia karne. Obecnie znajduje się ona w likwidacji, a osadnicy udziałowcy muszą płacić ogromne sumy tytułem dodatkowej odpowiedzialności. Osadników takich są tysiące na Pomorzu.

Ponieważ zainteresowani odnieśli się do Urzędów Rozjemczych, urzędy ustaliły, iż długi te są długami rolniczemi i wobec tego są z mocy prawa rozłożone na 14 lat przy 3% odsetkach.

Niestety zarządca masy upadłościowej zaskarżył te orzeczenia do Sądów Okręgowych i Sądy wszystkie orzeczenia Urzędów Rozjemczych uchylają. Ponieważ zaś do osadników tych udziałowców Kasy nie stosują się żadne inne ustawy, przeto położenie jest bardzo poważne, bo całość sumy jest wymagalna, a odsetki liczy się 10%. Sprawę tę bada Wojewódzkie Biuro do Spraw Finansowo - Rolnych, niestety jak dotychczas z badań tych wynika, pozostaje jedynie droga ugody z zarządcą masy upadłościowej.

Komunikat 212.

Pomorskie Towarzystwo Rolnicze podaje do wiadomości pp. rolników, że Ministerstwo Skarbu upoważniło Izby i Urzędy Skarbowe do udzielania następujących ulg, dotyczących daniny majątkowej i podatku majątkowego i to: (Okólnik z dnia 20. VIII. 1935, L. D. V. 26218/I).

1) Izby Skarbowe upoważnione zostały do zezwalania na ratalną spłatę i odraczanie spłaty zaległości w nadzwyczajnej daninie majątkowej bez względu na wysokość zaległości na okres czasu nieprzekraczający 6 miesięcy;

2) umarzania zaległości w nadzwyczajnej daninie majątkowej w wypadkach stwierdzonej nieściągalności do kwoty 1.000 zł. dla poszczególnych płatników w ciągu roku budżetowego;

3) zezwalania na ratalną spłatę zaległości w podatku majątkowym do kwoty 50.000 zł. bez ograniczenia czasu, do kwoty zaś 200.000 zł. na okres czasu nieprzekraczający 2 lat;

4) odraczania spłaty zaległości w podatku majątkowym na okres czasu nieprzekraczający 6 miesięcy;

5) umarzania zaległości w podatku majątkowym w wypadkach stwierdzonej nieściągalności do kwoty 10.000 zł. dla poszczególnych płatników w ciągu roku budżetowego.

Nieściągalność podatku majątkowego i nadzwyczajnej daniny majątkowej zachodzi w wypadkach:

a) jeżeli przeprowadzona egzekucja została bez skutku, ponieważ płatnik nie posiada żadnego majątku, ani też przychodów, z których możnaby pokryć zaległość,

b) jeżeli wdrożona egzekucja została zaniechana, ponieważ z egzekucji nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych.

II.

Urzędy Skarbowe upoważnione zostały do:

1) zezwalania na ratalną spłatę i odraczania spłaty zaległości w nadzwyczajnej daninie majątkowej bez względu na wysokość zaległości — na okres czasu nieprzekraczający 2 miesięcy:

2) zezwalania na ratalną spłatę zaległości w podatku majątkowym do kwoty 50.000 zł., na okres czasu, nieprzekraczający 6 miesięcy i do kwoty 20.000 zł. na okres czasu nieprzekraczający 18 miesięcy;

3) odraczania spłaty zaległości w podatku majątkowym do kwoty 50.000 zł na okres czasu nieprzekraczający 2 miesięcy.

Komunikat 213.

Jednem z najbardziej pilnych dążeń organizacyj rolniczych, Towarzystw Rolniczych Powiatowych powinna być konieczność stanięcia na własnych nogach pod względem finansowym. Organizacja rolnicza dopóty będzie słaba i dopóty będzie musiała ze wszystkiemi się liczyć, podczas gdy z nią się nikt liczyć nie będzie, dopóki nie stanie na własnych podstawach finansowych. Niestety dotychczas tak jest, że nasze organizacje rolnicze w dużym stopniu są zależne od różnych subwencyj bądź wydziałów powiatowych, bądź innych instytucyj wobec czego są na każdym kroku uzależnione całkowicie od tych instytucyj.

Dopóki w Kółkach Rolniczych nie zjednoczy się całość rolnictwa, a Kółka nie będą regularnie zbierać składek, tak, aby Towarzystwo Rolnicze Powiatowe mogło przynajmniej za własne pieniądze opłacić lokal biurowy i instruktora, dopóty organizacje rolnicze, wszelkie ich poczynania i starania będą zależne.

To muszą zrozumieć wszystkie Kółka i wszyscy członkowie.

Komunikat 214.

Na posiedzeniu swem w dniu 27 września Zarząd Główny P. T. R. postanowił kategorycznie zażądać od Towarzystw Rolniczych Powiatowych punktualnego przesyłania do Centrali P. T. R. należności tytułem udziału w składkach członków Kółek Rolniczych.

O ile poszczególne powiaty nie będą na czas przekazywać należnych centrali z mocy statutu sum Centrala P. T. R. wstrzyma wysyłkę biuletynów do odnośnych powiatów.

Ponieważ T. R. P. narzekają, iż nie mogą odnośnych należności przekazywać do Centrali, gdyż Kółka Rolnicze nie regulują składek, przeto Panowie Prezesi Kółek i Skarbnicy winni dopilnować, aby składki na czas zostały odprowadzone do kasy T. R. P., gdyż w przeciwnym razie wysyłka biuletynów do poszczególnych powiatów, zalegających ze składkami zostanie wstrzymana.

Komunikat 215.

W myśl postanowień § 16 statutu Towarzystw Rolniczych Powiatowych ostateczny termin płacenia składek członkowskich upływa z dniem 1 października. Po terminie tym statut zezwala na ściąganie składek za mandatem pocztowym na koszt danego członka.

Wobec tego Centrala P. T. R. dała zlecenie instruktorom T. R. P., aby do członków, którzy nie zapłacili składki w powyższym terminie wysyłali zlecenia inkasowe i to na koszt członków. Naprzykład składka wraz z opłatą za legitymację wynosi 3 zł 15 gr do tego dochodzi 20 gr jako opłata pocztowa i 10 gr koszt blankietów na zlecenie inkasowe, wobec tego zlecenie inkasowe będzie wystawione na łączną sumę 3 zł 45 gr. Dlatego też panowie członkowie niech nie będą zdziwieni o ile suma na zleceniu inkasowem będzie o 30 gr wyższa od składki członkowskiej.

Po wpłaceniu składki listowemu, członek dostaje odcinek przekazu, na którym jest oznaczona suma, która została ściągnięta tytułem składki. Z odcinkiem tym członek, względnie prezes Kółka lub sekretarz powinien zgłosić się w biurze T. R. P. po legitymację, przyczem odcinek pocztowy należy pozostawić w biurze T. R. P., gdyż już sama legitymacja jest potwierdzeniem odbioru składki.

O ileby członek nie mógł odrazu uiścić swojej składki to zlecenie inkasowe pozostaje we właściwym urzędzie pocztowym przez 14 dni i w tym czasie członek może uiścić składkę w całości lub częściowo w urzędzie pocztowym lub do rąk listonosza.

Komunikat 216.

Pzypominamy, że termin do składania podań o zniżkę rent z art. 11 rozp. Pana Prezydenta z dnia 24. X. 1934 r. *upływa z dniem* 28 października 1935 r.

Złożone po tym terminie podania nie będą uwzględniane.

Bliższe dane co do sporządzania podań posiadają instruktorjaty wzgl. sekretarjaty T. R. P.

Pomorskie Towarzystwo Rolnicze wyjaśnia przytem, że z ulg art. 11 rozp. Prezyd. z dnia 24. X. 1934 korzystać mogą tylko osadnicy, którzy płacą rentę, ciążącą na osadach po b. Komisji Kolonizacyjnej i b. Banku Rentowym za wyjątkiem rent abluicyjnych i że osadnikom, którzy nabyli osady z parcelacji powojennej ulgi te nie przysługują.

Niektóre osady anulacyjne, które są obciążone rentą a nie resztą ceny kupna (które zostały przewłaszczone w trybie prywatno-prawnym, a nie na podstawie art. 61 ustawy o wykonaniu Reformy Rolnej osad takich jest bardzo mało) mają prawo także wnosić z art. 11 podania o ulgi.

Komunikat 217.

Państwowy Bank Rolny Oddział w Grudziądzu sprzedaje w roku bieżącym osady samodzielne:

1) *w majątku Ernestowo pow. świecki*, poczta Wiąg, stacja kolejowa Jeżewo, lub Laskowice.
Przeciętna cena 1 ha zł 794.
Grunty są przeważnie pszenno-buraczane, częściowo żytnio-kartoflane. Obszar parcel od 10 do 22 ha. Parcele mogą być sprzedane z zasiewami lub bez, koszt zasiewów dolicza się do ceny kupna. Zadatek 25%. Spłata reszty ceny kupna zostanie rozłożona na lat 20 lub 40 (według wyboru nabywcy) systemem amortyzacyjnym przy oprocentowaniu 5% w stosunku rocznym. Okres amortyzacyjny rozpoczyna się 1 lipca 1938 r., do tego terminu pobiera się jedynie odsetki w wysokości 3% rocznie.
Bliższych informacyj udziela Państwowy Bank Rolny Oddział w Grudziądzu ul. Sienkiewicza 18, oraz likwidator majątku, zamieszkały w Ernestowie.

2) *w majątku Wielka Tymawa pow. grudziądzki* poczta i stacja kolejowa Szonowo Szlacheckie odległe 4 km. szosą.
Przeciętna cena 1 ha zł 515—882, zależnie

od położenia parceli. Sprzedaż na warunkach tych samych co w Ernestowie.

Bliższych informacyj udziela Państwowy Bank Rolny Oddział w Grudziądzu ul. Sienkiewicza 18, oraz administrator majątku, zamieszkały w Wielkiej Tymawie.

Państwowy Bank Rolny udziela pomocy kredytowej przy zabudowie.

Komunikat 218.

Podajemy, że należności w cukrowniach mogą być zajmowane w wysokości 50 proc. względnie 25%. Przytaczamy okólnik Ministra Skarbu z dnia 30. XI. 1931 r. Nr. D. V. 4951/I/31 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 33 z dnia 21. XII. 1931 r.)

I. „Ministerstwo Skarbu zarządza, aby władze skarbowe przy egzekwowaniu zaległości podatkowych od plantatorów buraków ograniczały zajmowanie w cukrowniach należności plantatorów za dostarczone buraki do wysokości 50% tych należności. Jednocześnie upoważnia się PP. Prezesów Izb Skarbowych — na indywidualne uzasadnione podania podatników — do ograniczania zajmowania tych należności do wysokości 25% odnośnych sum".

II. Dalszy okólnik Min. Skarbu w tej samej sprawie z dnia 20. I. 1933 r. L. D. V. 49911/I/33 brzmi:

„Doszło do wiadomości M. S., że niektóre Urzędy Skarbowe w szczególności Urzędy Skarbowe na terenie Izb Okręgowych w Warszawie i Lublinie, bądź zupełnie nie stosują się do postanowień okólnika M. S. z dn. 30 listopada 1931 roku L. D. V. 4951/I/31 w sprawie zajmowania na pokrycie zaległości podatkowych należności plantatorów za dostarczone cukrowniom buraki, zajmując te należności całkowicie, bądź też interpretują postanowienia powołanego okólnika co do ograniczenia zajęć w ten sposób, że po pobraniu przez plantatorów na poczet należności zaliczek przed dostarczeniem buraków, wynoszących 50—70% całkowitej należności, zajmują w jesieni pozostałą do wypłaty kwotę wynoszącą 50—25% należnej sumy w całości. Tego rodzaju postępowanie jest niezgodne z wymienionym wyżej okólnikiem, gdyż Urzędy Skarbowe winny były dokonać zajęcia na wiosnę, po zawarciu przez plantatora umowy do wysokości 50% całej należności, bądź też nie uczyniwszy tego, — a dokonując zajęcia dopiero na jesieni już po pobraniu przez plantatorów zaliczek, winny były dokonać zajęcia w wysokości 50% pozostałych do wypłaty sum.

Zwracając na powyższe uwagę i w celu umożliwienia plantatorom wywiązania się ze swych zobowiązań jak wypłacenie robocizny za wykopanie i dostawę buraków itp. Min. Skarbu poleca Izbom Skarbowym wydać podległym Urzędom Skarbowym bezzwłocznie stosowne zarządzenia w kierunku należytego przestrzegania na przyszłość stosowania okólnika z dnia 30 listopada 1931 L. D. V. 4951/I/31 i niniejszego wyjaśnienia. Zarazem M. S. upoważnia Izby Skarbowe (Wydział skarbowy) do wydania zarządzeń, aby w tych wypadkach, — w których Urzędy Skarbowe dokonały już zajęcia w sposób wadliwy, — zajęcia te ograniczyły do wysokości 50% przypadających do wypłaty plantatorom należności".

Komunikat 219.

Wobec zbliżenia się terminu wszczęcia egzekucyj skarbowych P. T. R. podaje poniżej okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 29 maja 1931 r. Nr. D. V. 7787/I/31 o ochronie przed egzekucją skarbową inwentarza zarodowego:

„Ze względu na doniosłe znaczenie, jakie posiada dla uszlachetnienia hodowli krajowej materjał zarodowy, oraz zważywszy, że zdarzały się wypadki sekwestrowania, — na pokrycie zaległości podatkowych, zarówno *koni zarodowych*, jak i cennych sztuk hodowlanych *bydła*, względnie takiejże *trzody chlewnej*, Ministerstwo Skarbu poleca:

1) Zaniechać w drodze egzekucyjnej za należności podatkowe u członków „Związku Hodowców Konia Szlachetnego Półkrwi" klaczy zarodowych, ogierów i przychówku w wieku rocznym, dwu- i trzyletnim zapisanym do ksiąg stadnych, wydawanych przez Ministerstwo Rolnictwa, lub pozostających pod jego nadzorem, względnie do ksiąg lub rejestrów prowadzonych przez związki hodowców koni oraz organizacje rolnicze, uprawnione do rejestrowania klaczy zarodowych.

2) Ograniczać zajmowanie sztuk hodowlanych bydła względnie trzody chlewnej, zapisanych do ksiąg rodowodowych Związków i Towarzystw Hodowców — do wypadków, których zajęcie tych sztuk nie da się uniknąć, dla braku innych podlegających egzekucyjnemu zajęciu przedmiotów.

W tych wypadkach, w razie dopuszczenia przez płatnika do przymusowej sprzedaży, należy o terminie licytacji zawiadomić każdorazowo odnośny Związek czy Towarzystwo Hodowlane lub Izbę Rolniczą".

Komunikat 220.

Celem poparcia akcji, zmierzającej do podniesienia ilości i jakości krajowej produkcji wełny przez rozszerzenie hodowli *rasowych owiec*, Ministerstwo Skarbu zarządziło, aby Urzędy Skarbowe uciekały się do zajęcia rasowych owiec, zarejestrowanych w Izbach Rolniczych oraz w Związku Hodowców Owiec w Warszawie, Pomorskim Związku Hodowców Owiec w Toruniu, Wielkopolskiem Towarzystwie Hodowców Owiec w Poznaniu i Małopolskiem Towarzystwie Rolniczem we Lwowie oraz Krakowie — tylko w ostateczności, gdy zobowiązany nie posiada innego majątku ruchomego podlegającego zajęciu, albo jeżeli majątek ten nie wystarcza na zaspokojenie poszukiwanej należności.

W tych wypadkach, gdy zobowiązany dopuści do przymusowej sprzedaży zajętych owiec, należy o terminie licytacji zawiadomić każdorazowo odnośną organizację lub Izbę Rolniczą.

Postanowienie to zawiera okólnik Ministerstwa Skarbu z 10. V. 1933 L. D. V. 20411/33.

ZARZĄD T. R. P.

Erwertowski, instr. TRP. *Klimek*, wiceprezes